

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Csp/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119207396
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5119207396.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, Ž., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Vladimír Filičko, PhD., s.r.o., IČO: 52 253 791, so sídlom Kováčska 28, Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. , IČO: 35 807 598, so sídlom ul. Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom ul. Majerníková 3A, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.425,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.425,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.425,- Eur od 09.07.2019 do zaplataenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.06.2019 v spojení s opravou žaloby domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.425,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.425,-Eur od 09.07.2019 do zaplataenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným dňa 09.05.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej mal byť zo strany žalovaného poskytnutý žalobcovi úver vo výške 700,- Eur. Uvedol, že predmetnou zmluvou v súčasnosti nedisponuje, túto žalobca vyžiadal od žalovaného, avšak napriek uplynutiu značnej lehoty na jej vydanie nebolo toto zo strany žalovaného realizované. Skutočnosť, že k uzavretiu predmetnej zmluvy o úvere medzi žalobcom a žalovaným došlo žalobca preukazoval Výpisom z klientskej zóny žalovaného. Žalobca zároveň navrhol, aby súd vyžiadal zmluvu o úvere od žalovaného. Napriek uvedenej skutočnosti podľa žalobcu zmluva trpí viacerými nedostatkami, pričom uvedený záver oprel o skutočnosť, že žalovaný používal formulárové zmluvy, ktorých obsah bol v jednotlivých časových obdobiach vo všetkých prípadoch totožný. Uvedenú skutočnosť možno považovať za skutočnosť známu súdu z jeho činnosti rovnako ako skutočnosť, že zmluvy o úvere žalovaného trpia viacerými zásadnými vadami, z ktorých možno poukázať najmä na: a) absenciu náležitostí vyžadovaných zákonom a b) rozpor dojednanej odplaty s dobrými mravmi. Za účelom preukázania uvedených tvrdení predložil súdu zmluvu o úvere žalovaného uzatvorenú v porovnateľnom časovom období. Vychádzajúc z predpokladaného obsahu zmluvy o úvere je zrejmé, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch teda údaj o tom, či je poskytnutý úver spotrebný, účelový, bezúčelový a pod. Zmluva o úvere neobsahuje údaje o sprostredkovateľovi, ktorý uzavrel so žalobcom zmluvu o úvere tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, absentujú údaje o mieste podnikania alebo adrese trvalého pobytu sprostredkovateľa a jeho

identifikačné číslo. Zmluva o úvere neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvádza len počet mesačných splátok, ktorým však nemožno nahradiť zákonom vyžadovaný údaj o dobe trvania zmluvy ani v prípade, ak sú tieto údaje totožné, a to z toho dôvodu, že ide o dve odlišné obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy uvedenie doby trvania zmluvy vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a uvedenie počtu splátok ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o úvere úplne absentuje údaj o výške úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Zmluva o úvere neobsahuje údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platný k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V predmetnej zmluve o úvere tento obligatórny údaj absolútne absentuje. Ďalej poukázal žalobca na rozpor odplaty s dobrými mravmi. Ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutý úver. Odplata za poskytnutý úver dosiahla úroveň takmer 100%, čo niekoľkonásobne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 OZ. Uvedené vyplýva z porovnania spotrebiteľských úverov poskytovaných v rovnakom období inými bankami. Zároveň, vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je potrebné považovať dohodu o výške ročnej odplaty v miere 100 % z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené potvrdili viaceré sudy pri svojej rozhodovacej činnosti napr.: Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 3Co/3/2011, Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 17Co/313/2010. Na základe uvedeného, pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je zákonom o spotrebiteľských úveroch sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, ako i pre rozpor dohody o odplate so zákonom a s dobrými mravmi, mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny predmetného úveru vo výške 700,- Eur. Žalobca však zaplatil na účet žalovaného sumu minimálne vo výške 3.125,- Eur (uvedená skutočnosť je preukázaná Výpisom z klientskej zóny žalovaného), to znamená minimálne o 2.425,- Eur viac, než mal žalovaný nárok. Minimálne v rozsahu sumy 2.425,- Eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalobca žalovaného vyzval na dobrovoľné vydanie bezdôvodného obohatenia Výzvou zo dňa 28.06.2019, pričom žalovanému poskytol lehotu na dobrovoľné vrátenie bezdôvodného obohatenia najneskôr do 08.07.2019. Z uvedeného dôvodu si žalobca okrem zaplatenia dlžnej sumy uplatnil aj zákonný úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Predpokladaná základná úroková sadzba ECB bude dňa 09.07.2019 s najväčšou pravdepodobnosťou vo výške 0,00 %.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 16.04.2020 uviedol, že nedošlo k naplneniu dôvodov bezúročnosti bezpoplatkovosti úveru. Žalobca sa pri uzatvorení Zmluvy oboznámil so Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere (ďalej v texte len ako „ŠEISÚ“ v príslušnom gramatickom tvare), ktoré následne prevzal ako prílohu k Zmluve. V spodnej časti ŠEISÚ je uvedené nasledovné: „Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere sú prílohou zmluvy o úvere a sú jej neoddeliteľnou súčasťou“. V zmysle uvedeného je vylúčené, aby Žalobca predmetnú Zmluvu

podpísal a zároveň sa neoboznámil so ŠEISÚ a neprevzal ich, pokiaľ sú prílohou k Zmluve a tvoria zároveň aj jej neoddeliteľnú súčasť. Žalovaný poukazuje na to, že nie je možné hovoriť o absencii údaju o druhu poskytnutého úveru, nakoľko druh úveru predstavuje bezúčelový úver, čo vyplýva z časti ŠEISÚ označenej „2. Opis hlavných vlastností úveru“. Nie je možné hovoriť ani o absencii údajov o dobe trvania Zmluvy, nakoľko sa rovnako i tento údaj výslovne uvádza v ŠEISÚ vo vyššie uvedenej časti ŠEISÚ a je určený v rozsahu 12 mesiacov. Z uvedeného bodu ŠEISÚ rovnako vyplýva i údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, ktorý bol stanovený na deň 25.05.2013. V ŠEISÚ je jasne, určito a zrozumiteľne v časti 3 označenej ako „Náklady spojené s úverom“ uvedené: „Úroková sadzba úveru alebo v prípade potreby rôzne úrokové sadzby úveru, ktoré sa vzťahujú na zmluvu o úvere je fixná 32 % ročne.“ Rovnako nie je správne konštatovanie týkajúce sa absencie údaju o hodnote RPMN, ktorá je uvedená na prednej strane zmluvy ako aj týkajúce sa absencie údaju priemernej hodnoty RPMN, ktorá je uvedená jasne, určito a zrozumiteľne v časti 3 ŠEISÚ označenej ako „Náklady spojené s úverom“, v zmysle ktorej: „Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (je) 40,87 %“ K tvrdeniam týkajúcich sa absencie údaju o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov žalovaný ďalej poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, pričom predmetné rozhodnutie sa týkalo posúdenia náležitostí

zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej dňa 20. decembra 2013, teda uzatvorenej v čase pred novelou zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinnou odo dňa 01.05.2018. Najvyšší súd ďalej konštatoval, že vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Zákomom zo dňa 12. 10.2017 č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. K tvrdeniam týkajúcich sa absencie zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to adresy veriteľa na podanie reklamácie poukazoval na adresu sídla, ktorú žalovaný uvádza v hlavičke predmetnej zmluvy. Ak by spotrebiteľ chcel uplatniť sťažnosť alebo reklamáciu mohol nahliadnuť do úverovej zmluvy a obrátiť sa na veriteľa na jeho adrese sídla. Nemožno teda považovať uvedené v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný mal za to, že žalobca ním tvrdené skutočnosti do dnešného dňa nepreukázal žiadnymi relevantnými dôkazmi. Žalovaný poukázal aj existenciu rozhodcovského rozsudku zo dňa 31.10.2014, zn. SR 07090/14, ktorý predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania a to prekážku res iudicata. Z Rozhodcovského rozsudku je zrejmé, že rozhodcovský súd posúdil zmluvu o úvere ako platný a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal žalovanému voči žalobcovi plnenie. Žalovaný poukázal aj na to, že rozhodcovská zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa platných právnych predpisov v čase jej uzatvorenia. Ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalovaného, aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V zmysle rozhodcovskej zmluvy článku II - predmet zmluvy v bode 1 sa uvádza: zmluvné strany sa dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv úvere buď pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) alebo pred príslušným všeobecným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. Z toho vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu, a žalobca sa mal možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. V prípade, že sa účastníci rozhodcovského konania dohodnú na predložení svojho sporu na prerokovanie stálemu rozhodcovskému súdu v zásade platí, že sa podrobujú predpisom tohto súdu. Podľa § 14 ods. 2 ZoRK upravujúceho náležitosti rokovacieho poriadku, rozhodcovský súd postupuje v ňom neupravených otázkach podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní. V prípade, že obe strany rozhodcovskú doložku v znení o výbere rozhodcu podpísali, svojím podpisom vyslovili súhlas s prerokovaním sporu pred rozhodcom ustanoveným už v rozhodcovskej doložke/zmluve. Sporová strana mohla už pri podpise rozhodcovskej doložky alebo zmluvy vysloviť nesúhlas s osobou uvedeného rozhodcu a mala možnosť navrhnúť na rozhodovanie iného rozhodcu. Ak bola rozhodcovská doložka alebo zmluva jasne a určite formulovaná aj s uvedením mena rozhodcu a podpísaná zástupcami oboch strán, každá z nich mala možnosť vzniesť námietky voči uvedenej osobe rozhodcu. Nedošlo k porušeniu zásady rovnosti v rozhodcovskom konaní pri menovaní osoby rozhodcu, lebo druhá strana sa rozhodla slobodne o podpísaní doložky a mala možnosť vyjadriť nesúhlas s jej menovaním. Ak by mal predsa len dlžník, v tomto konaní žalobca pochybnosti o stanovenou rozhodcovi a domnieval sa, že ide o sudcu, ktorý rozhoduje zaujato a nespravodlivo, mohol podať námietku predpojatosti podľa § 9 ZoRK voči rozhodcovi. Žalovaný odmietal akékoľvek argumenty žalobcu, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V prípade predmetnej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom žalobcom. Navyše z dôvodu existencie samostatného dokumentu má dlžník na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní, alebo nie. Žalovaný bol presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov (v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy) a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Medzi žalobcom a žalovaným bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere. Zároveň žalobca svojím podpisom vyhlásil, že s uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlasuje, že bol pred uzatvorením zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva sa nachádza na samostatnom liste papiera, kde je veľkými písmenami určené, že sa jedná o Rozhodcovskú zmluvu. V prípade osoby žalobcu má žalovaný zároveň za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia

právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísal (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Žalobca navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu Rozhodcovskej zmluvy donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzatvoriť Rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu tak, že ju podpísali, došlo k jej individuálnemu dojednaniu a z toho dôvodu ju nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku. Skutočnosť, že žalobca kvalifikovaným spôsobom prejavil vôľu uzatvoriť predmetnú Rozhodcovskú zmluvu ešte samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu - spotrebiteľa. V zmysle uvedeného mal žalovaný za to, že Rozhodcovská zmluva nepredstavuje neprijateľnú podmienku a teda nie je možné ju posúdiť ako neplatnú. Z Rozhodcovského rozsudku je jasne zrejmé, že rozhodcovský súd posúdil Zmluvu ako platnú a odplatnú právny úkon a na jeho základe priznal žalovanému voči žalobcovi plnenie. Z hľadiska res iudicata je prípadná nesprávnosť Rozhodcovského rozsudku irelevantná a aj v takomto prípade res iudicata naďalej existuje. Ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, tvorí výrok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe medzi tými istými účastníkmi konania vo vzťahu k tomu istému skutku, ktorý už bol predbežne právne kvalifikovaný v rozsudku na plnenie a preto má predmetné sporové konanie neodstrániteľný nedostatok konania.

4. Žalobca v replike zo dňa 17.06.2020 poukázal na to, že zmysle konštantnej rozhodovacej práce všeobecných súdov SR, ako i Súdneho dvora EÚ platí, že uvedenie údajov o druhu poskytnutého úveru, o dobe trvania zmluvy o úvere, úrokovej sadzbe úveru a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov v prílohách zmluvy o úvere nie je dostačujúce. Navyše platí, že zákon o spotrebiteľských úveroch normuje samostatne náležitosti formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere (§ 4 zákona o spotrebiteľských úveroch) a samotnej zmluvy o úvere (§ 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Znením jedného dokumentu nemožno nahrádzať znenie druhého a naopak. Navyše ŠEISÚ neboli podpísané ani jednou zo zmluvných strán zmluvy o úvere. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 1 explicitne vyžaduje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného vyplýva, že rovnako ako samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere, tak aj akékoľvek jej dodatky či súčasť musia mať písomnú formu. Občiansky zákonník nedodržanie zákonom stanovenej písomnej formy právnych úkonov sankcionuje ich absolútnou neplatnosťou. Ak by aj súd pristúpil na argumentáciu žalovaného o tom, že ŠEISÚ sú súčasťou zmluvy (čo v zmysle vyššie uvedenej argumentácie žalobcu nie je pravda), predstavujú absolútne neplatný právny úkon z dôvodu nedodržania písomnej formy, nakoľko v zmysle § 40 ods. 3 OZ neboli podpísané zmluvnými stranami. K tvrdeniu žalovaného, podľa ktorého sa údaj o hodnote RPMN nachádza na prednej strane zmluvy o úvere žalovaný nijako nepreukázal. Žalobca toto tvrdenie žalovaného, v zmysle § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) výslovne popiera. Zo vzorovej zmluvy o úvere predloženej súdu žalobcom nevyplýva, že by táto mala niekde obsahovať údaj o RPMN. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že údaj o adrese na uplatnenie reklamácie vyplýva z hlavičky zmluvy žalobca uviedol, že žalovaný nijako toto tvrdenie nepreukázal. Aj v prípade, ak by sa tento údaj v hlavičke reálne nachádzal mal žalobca za to, že údaj o sídle veriteľa (§ 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch) a údaj o adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch) sú samostatnými a odlišnými údajmi, pri ktorých nemôže jeden nahrádzať druhý ani v prípade, ak sú tieto údaje totožné. Zákon o spotrebiteľských úveroch totiž vyžaduje uvedenie oboch údajov, pričom neuvedenie čo i len jedného z nich sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Žalovaný nijako nepoprel žalobcom vytýkanú vadu zmluvy o úvere spočívajúcu v neuvedení údajov o finančnom agentovi, ktorý ponúkol alebo sprostredkoval uzavretie zmluvy o úvere tak, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedená skutočnosť znamená, že žalovaný s týmto tvrdením žalobcu súhlasí a v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch i to, že zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatková. Vo vzťahu ku tvrdeniu žalovaného, že žalobca nepreukázal ním tvrdené skutočnosti žiadnymi relevantnými dôkazmi žalobca uviedol, že preukázal všetky skutočnosti rozhodujúce pre skutkové a právne posúdenie veci a priznanie uplatneného nároku, a to najmä to, že zmluva o úvere bola uzavretá, že táto neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti, že odplata dohodnutá v zmluve je v rozpore s dobrými mravmi a že na účet žalovaného žalobca poukázal nad rámec svojej povinnosti sumu 2.425,- Eur. Pokiaľ žalobca svojou námietkou naráža na to, že žalobca nepredložil zmluvu o úvere uzavretú medzi žalobcom a žalovaným, tak žalobca uvádza, že uzavretie zmluvy bolo z jeho strany jednoznačne preukázané (Výpis z karty klienta) tak, ako bol preukázaný jej obsah (predloženie vzorovej zmluvy používanej v danom čase žalovaným). V prípade, ak chcel žalovaný namietkať skutočnosť, že „vzorový“ obsah zmluvy sa nestotožňuje s obsahom zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, mal túto námietku

vzniesť a svoje tvrdenia preukázať predložením zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že o platnosti zmluvy o úvere už právoplatne rozhodol rozhodcovský súd rozsudkom zo dňa 31.10.2014, zn. SR 07090/14 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), pričom je z neho zrejmé, že zmluvu o úvere posúdil ako platný a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal žalovanému právo na plnenie voči žalobcovi, žalovaný nijako nepreukázal existenciu rozhodcovského rozsudku, ktorý by mal akýkoľvek vzťah k zmluve o úvere, ktorá je predmetom tohto konania. Žalobca, v zmysle § 151 ods. 1 CSP výslovne poprel existenciu právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý by zákonným spôsobom rozhodoval o zmluve o úvere.

5. Žalovaný v duplike zo dňa 06.07.2020 uviedol, že zotrúva na doterajších písomných podaniach.

6. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 08.11.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu. Žalovaný a jeho právny zástupca svoju neúčast' ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 04.11.2021, a to z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti, pričom súhlasili s vykonaním pojednávania a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti.

7. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanií pridržiaval doterajších písomných vyjadrení. Doplnil, že uvádzanie údajov vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch vo formulári európskych štandardných informácií nie je dostačujúce. Tieto informácie v zmysle zákona musia byť jednoznačne uvedené v zmluve, čo vyplýva z rozhodovacej praxe slovenských súdov, ale i súdu Súdneho dvora EÚ. Ani samotný formulár, na ktorý žalovaný odkazuje, neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, pričom absencia, čo i len jedného z týchto údajov spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť celej zmluvy. Je to napríklad údaj o finančnom sprostredkovateľovi, ktorý sprostredkoval uzavretie úveru, ale i celý rad ďalších údajov. Extrémnym nedostatkom je práve výška odplaty, kde podľa samotnej zmluvy ročná percentuálna miera nákladov dosiahla sumu vyššiu ako 300 % ročne, čo je zase v zmysle konštantnej rozhodovacej praxe všeobecných súdov absolútne neprípustné. Pokiaľ ide o rozhodcovský rozsudok, žalobca nemal informáciu a vedomosť o tom, že by nejaký rozhodcovský rozsudok existoval, tento nebol zo strany žalovaného ani predložený, preto sa k nemu nevedel vyjadriť, ani brániť a v zmysle ust. CSP súd na obranu žalovaného nemá prihliadnuť, pretože teda ani nemôže vzhľadom na nepredloženie, nepreukázanie tvrdení žalovaného.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, pričom zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 09.05.2012 zmluvu o úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru v sume 700,-Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zvýšené o príslušný poplatok vo výške 680,-Eur, t. j. celkovo zaplatiť čiastku 1.380,-Eur v 12 mesačných splátkach po 115,-Eur počnúc dňom 12.06.2012 na účet veriteľa. RPMN bolo uvedené vo výške 305,74 %. Žalobca prevzal peniaze v hotovosti. Dlžník vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasil s obsahom zmluvy, ako aj so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane zmluvy a nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať (č. l. 56-57 spisu).

10. Z výpisu klientskej zóny k zmluve č. XXXXXXXXXX súd zistil, že celková dlžná suma na uvedený úver predstavuje sumu 8.993,07 Eur a splatená suma 3.125,-Eur (č. l. 5 spisu).

11. V listine označenej ako „Príloha k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere“ sú uvedené údaje o úvere, o dátume splatnosti prvej splátky úveru, termíne konečnej splatnosti úveru 12.05.2013, o úrokovej sadzbe 32% ročne - fixná, priemernej hodnote RPMN 40,87%. V závere je uvedené, že listina je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Listina nie je podpísaná a nie je ani datovaná (č. l. 40 spisu).

12. Žalobca dňa 28.06.2019 vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.425,-Eur do 08.07.2019 (č. l. 29 spisu).

13. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd vec právne posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení:

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o

spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Súd posúdil právny vzťah založený medzi stranami sporu zmluvou o úvere uzatvorenou dňa 09.05.2012 ako spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý aplikoval citovanú právnu úpravu spotrebiteľského práva. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalobcovi v sume 700,- Eur, ktorú sumu prevzal žalobca v hotovosti dňa 09.05.2012. Žalobca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, spolu s poplatkom 680,-Eur, t. j. spolu vrátiť sumu 1.380,-Eur. RPMN bola vo výške 305,74 %. Úrok nebol v zmluve uvedený. Celkovú sumu sa žalobca zaviazal splatiť v 12 mesačných splátkach po 115,-Eur počnúc dňom 12.06.2012.

15. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa citovaného § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Prístupujúcu ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. a) druh spotrebiteľského úveru, ani údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 1 písm. i) spotrebiteľského úveru, a ani podľa písm. y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok. Vzhľadom na absenciu uvedených údajov považuje sa podľa § 11 ods. 1 písm. a) poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva neobsahuje náležitosti podľa a/, i/ aj y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>.

16. Súd zdôrazňuje, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované zákonom musia byť obsiahnuté priamo v zmluve. Aktom, ktorým by boli dojednané náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, nie sú podľa názoru súdu ani Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“) ani Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Štandardné informácie“). Preto tvrdenie žalovaného ohľadne obsahu podstatných náležitostí zmluvy v previazaných dokumentoch v podobe VPPÚ alebo Štandardných informácií, považoval súd za právne bezvýznamné. Žalovaným uvádzané dokumenty majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru; nesmú však slúžiť k tomu, aby v nich boli obsiahnuté dojednania predstavujúce podstatné náležitosti. Navyše v prejednávanej veci tieto dokumenty nie sú podpísané zmluvnými stranami a nie je v nich vyznačený ani žiaden dátum informujúci o tom, kedy boli uzatvorené, resp. prevzaté spotrebiteľom.

17. Keďže ku konštatovaniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd pristúpi v prípade, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje čo i len jedna z obligatórných náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch, súd sa už ďalšími vytykanými nedostatkami predmetnej zmluvy nezaoberal.

18. Súd sa však zaoberal primeranosťou dojednaní zmluvných strán o odplatu v zmluve o úvere. Žalobca sa zaviazal žalovanému vrátiť sumu poskytnutej istiny vo výške 700,-Eur spolu s poplatkom vo výške 680,-eur v 12 mesačných splátkach po 115,-Eur. Sumu označenú ako „príslušný poplatok“ súd prvej inštancie považoval za neprimeranú vzhľadom na poskytnutú sumu úveru, keďže dosahuje takmer 100% poskytnutej sumy. V zmysle čl. 10. druhej vety VPPÚ tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Takto neúmerne vysoký poplatok bez bližšej špecifikácie jeho výšky a účelnosti považoval súd za rozporný s dobrými mravmi v dôsledku čoho je stranami uzavretá úverová zmluva v časti dojednaného poplatku pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

19. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudky Najvyššieho súdu SR 1MCdo1/2009 zo dňa 31.07.2009 a 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012) pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporúčou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

20. Úroková sadzba dojednaná v sume jednej tretiny poplatku za uzavretie zmluvy spolu s časťou sumy poplatku vo výške dvoch tretín poplatku za uzavretie zmluvy vyjadrenou ako administratívne náklady na uzavretie zmluvy predstavujúca pri úvere vo výške 700,-Eur sumu 680,-Eur podľa názoru súdu nezodpovedá požiadavkám stanoveným Najvyšším súdom SR na určenie odplaty za poskytnutie úveru, keďže uvedený úrok a ďalšia suma v zmluve uvádzaná ako suma administratívnych nákladov predstavujú výrazné zhodnotenie peňažných prostriedkov na ročnej báze oproti pôžičkám poskytnutých bankami. Samotná skutočnosť, že právna úprava v čase uzavretia zmlúv o úvere explicitne nelimitovala výšku odplaty za poskytnutie úveru neznamená, že žalovaný bol oprávnený požadovať jej zaplatenie v ľubovoľnej výške. Dojednanie o odplate podlieha prieskumu vo svetle princípu dobrých mravov civilno-právnej úžery a v neposlednom rade prieskumu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že stranami uzavretá úverová zmluva je v časti dojednaného poplatku za poskytnutie úveru pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

21. Žalobca tým, že „preplatil“ poskytnutý spotrebiteľský úver o hodnotu istiny, ktorú s poukazom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť bol povinný žalovanému ako veriteľovi vrátiť, plnil bez právneho dôvodu, úmerne k čomu došlo na strane žalovaného (veriteľa) k bezdôvodnému obohateniu. K uvedenej problematike sa vyjadril napr. aj Ústavný súd v náleze sp. zn. III. ÚS 43/2020 zo dňa 12.05.2020, v zmysle ktorého bezúročnosť úveru nastupujúca ako ex lege dôsledok porušenia konkrétnych ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere, má v prípade spotrebiteľovho plnenia nad rámec požičanej istiny ten následok, že na strane prijímajúceho veriteľa vzniká bezdôvodné obohatenie.

22. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, ako aj vzhľadom na neplatnosť dojednaní odplaty za úver súd konštatuje, že povinnosťou žalobcu bolo zaplatiť žalovanému len istinu úveru, ktorá mu bola reálne poskytnutá, t. j. sumu 700,-Eur, pričom platby uhradené žalobcom nad rámec istiny predstavujú bezdôvodné obohatenie zo strany žalovaného.

23. Podľa preukázaného (z výpisu z klientskej zóny) a žalovaným nepopretého skutkového tvrdenia, žalobca zaplatil žalovanému z titulu zmluvy celkovo sumu 3.125,-Eur, teda o 2.425,-Eur viac ako mu bolo poskytnuté. Žalovaný tvrdené skutočnosti ohľadne zrealizovaných platieb žiadnym spôsobom

nerozporoval, preto ich súd považoval za nesporné a sumu spolu 2.425,-Eur vyhodnotil ako plnenie bez právneho dôvodu podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

24. Súd zároveň priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v uplatnenej výške 5% zo sumy 2.425,-Eur odo dňa 09.07.2019, t. j. po uplynutí lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia určenej žalobcom vo výzve žalovanému. Výška úrokov z omeškania zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. K prvému dňu omeškania výška základnej úrokovej sadzby ECB činila 0,00 % a po pričítaní 5 percentuálnych bodov úroky z omeškania predstavujú výšku 5,00 % ročne.

25. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že v súdnej veci je daná prekážka res iudicata a to pre existenciu právoplatného rozhodcovského rozsudku, žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný totiž do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí rozhodcovský rozsudok súdu nepredložil a ani súdu nenavrhol zabezpečiť takýto dôkaz. Navyše žalobca existenciu rozhodcovského rozsudku poprel. Rovnako žalovaný ani nepredložil rozhodcovskú zmluvu, zakladajúcu oprávnenie rozhodcovského súdu vec prejednať a rozhodnúť.

26. Podľa § 255 ods. 1 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

29. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.